

USA: Obama fyrer Hagel i et vredesanfald

24. nov. 2014 – Præsident Obama fyrede forsvarsminister Chuck Hagel i dag i noget, som en intern kilde beskrev som et »vredesanfald«, som en gengældelse fra det Hvide Hus' inderste kreds over Hagels modstand – som i virkeligheden var militærets modstand – mod de akademikere, der tror de kan omforme verden ved hjælp af regimeskift og militær intervention i overensstemmelse med deres utopiske visioner om promovering af demokrati.

Hagel har sagt, at han bliver indtil hans efterfølger er blevet bekræftet. En kort optræden af Obama og Hagel i morges kastede ikke lys over de politiske uoverensstemmelser bag det, som næsten universelt ses som en fyreseddel, på trods af Hagels indgivelse af sin afskedsbegæring.

New York Times, som var de første til at komme med nyheden i morges, rapporterede, at Hagel blev tvunget til at gå af »i erkendelse af, at truslen fra Islamisk Stat ville kræve andre færdigheder end dem, som hr. Hagel blev indsat for at udøve«. Der er imidlertid bevis, endda offentligt, for, at Hagels uenighed med det Hvide Hus' politik over for Syrien stikker dybere end som så, især synligt i det memo, som Hagel sendte til det Hvide Hus' nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rice, i midten af oktober, og som blev lækket til *New York Times* i slutningen af måneden. Ifølge *NYT* advarede Hagel i memoet om, at »regeringens politik over for Syrien var i færd med at gå op i sømmene pga. dens mangel på klarhed over hensigterne mht. præsident Bashar al-Assad.«

Hagel gav ikke blot udtryk for sine egne bekymringer, men også militærets, en institution, som altid har stået ham nær lige fra hans dage som holdleder i Vietnam. Han fungerede således som en kanal for disse bekymringer til det Hvide Hus, og han

tillod formanden for generalstabscheferne, gen. Martin Dempsey, at give udtryk for mange af disse bekymringer i offentlige forsamlinger, inklusive på en konference i Washington i sidste uge, hvor han (Dempsey) påpegede, at hans mission i Syrien, i øjeblikket, ikke er at vælte Assad-regimet, men derimod at bekæmpe ISIS.

Andre medier har bemærket, at Hagel altid har haft et problem med Obamas inderkreds, som havde til hensigt at styre alle detaljer med overdreven kontrol ('micromanagement').

Fra LaRouche-bevægelsen 25. nov. 2014: Londons 'flugt fremad' ind i krig med Rusland – 'Manhattan-projektet' er nøglen til overlevelse

24. nov. 2014 – I sin indledning til LaRouchePAC Politiske Komites diskussion i dag bemærkede Lyndon LaRouche, at verden befinder sig på randen af skræmmende begivenheder, med én global magt, der søger en konfrontation med krig, og en anden, der mobiliserer for at forsvare sig mod denne trussel. Den faktor, der vil afgøre, hvilken vej denne konfrontation går, er USA – hvis præsidentskab nu kontrolleres af krigspartiet.

Denne kontrol er skrøbelig, idet en stor del af den amerikanske befolkning og det amerikanske lederskab ser en sindssyg præsident, der fører nationen mod ødelæggelse.

Spørgsmålet er, om denne opposition kan bringe det positive alternativ til en atomar konfrontation frem til en position, hvor det har tilstrækkelig magt, i tide.

Nøglen til at mobilisere denne opposition, som LaRouche grundigt diskuterede ved samme begivenhed i den Politiske Komite, er LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt«. Han udtrykte det således:

»Det, der foregår på Manhattan og i vores organisering på Manhattan, som nu har stået på i flere uger, er typisk for den måde, hvorpå den amerikanske befolkning kan komme fri af det mudder, som de fleste af dem sidder fast i ...«

»Jeg mener, at det, vi skal gøre, er at tage erfaringen fra New York City sådan, som vi har oplevet det på det seneste, som en slags eksperimentel operation og blive klar over, at det er et eksempel på, hvad vi må gøre med hensyn til de ting, vi diskuterer her, for at definere konceptet for, hvordan vi kan bruge USA's økonomi, de virkelige fakta, for at indse ... hvad det er for skridt, vi tager, og i hvilken retning, for radikalt at ændre det her, så det gamle, slidsomme arbejde og den gamle degenererede tilstand, osv., ikke længere kontrollerer os. For vi befinder os på randen – hvis vi bare ligesom fortsætter, bare glider med og lader strømmen føre os – så vil vi alle sammen være temmelig døde! Civilisationen vil dø ... «

»Uden at bruge Manhattan-faktoren, New York City-området, og bruge det til at sige, ja, det {er} og {var} centrum i USA mht. politik i USA's historie. Der var andre vigtige steder. Men uden Manhattan var der ikke noget, der holdt dem sammen. Og det var tilfældet, lige fra vores mest berømte statsmand, Alexander Hamilton.«

»Hamilton, ja – Hamilton var fra New York. Derfor Manhattan. Og han var et stort menneske, og han blev skudt, fordi han var god, hvilket var en af de ting, der skete dengang, da vi

havde briterne rendende rundt.«

»Så jeg mener, at dette er det spørgsmål, som vi må lægge vægt på og fokusere på, for det er den eneste måde – ved at tage et samlet overblik over USA's natur (karakter), og USA's forhold til verdens nationer – det er den eneste måde, hvorpå vi kan redde USA, og redde civilisationen. Og New York er et fremragende eksempel til denne kampagne, for her får man genklang og respons, en genklang hos vigtige personer, som man ikke får nogen andre steder.«

Det Britiske Imperium, i form af den mangeårige anti-amerikanske Londonavis, *The Economist*, gik i spidsen for den internationale krigsfraktion i dag med en forsidehistorie om at ødelægge Rusland og Vladimir Putin ved hjælp af økonomisk krigsførelse. Denne økonomiske »analyse« klare hensigt er at vise, at Vesten kan fremkalde »regimeskift« i Rusland, nøjagtig sådan, som det russiske lederskab har hævdet var hensigten. Blandt de elementer, der nævnes, er ikke blot de økonomiske sanktioner – som kunne øges – men også den bevidste frembringelse af et kollaps i olieprisen, som det olieeksporterende Rusland er afhængig af.

I mellemtiden bevæger London-marionetter i Europa og USA sig også ind i en farlig optrapning. Det tyske dagblad *Der Tagesspiegel* forkynder idéen om at »eksportere Maidan« til Rusland – som vi nærmer os årsdagen for den »farvede revolution« imod Ukraine. Samtidig tager Merkelregeringen skridt til at udrense ikke alene regeringen, men også private Øst-Vest-industriselskaber, for alle personer, der søger at bevare økonomiske forbindelser med Rusland. Hvis det lykkes, vil det fjerne en afgørende kraft til krigens forhindring.

Pro-krigsmanien synes at være den sandsynlige baggrund for Barack Obamas fjernelse af den amerikanske forsvarsminister Chuck Hagel. Som tidligere embedsmand i DIA (Defense Intelligence Agency) Pat Lang, der har en blog, som ofte fungerer som medie for det uniformerede militær, skriver i

dag: »Så er Hagel ude. Han er den åbenlyse taber i kampen mellem det militære lederskab og Childrens Crusaders[1] i det Hvide Hus og i Forsvarsministeriet. Militæret ønsker klarere definerede mål omkring hele kontinentet med islamisk kultur, og 'ungerne' ønsker at køre udenrigspolitikken på baggrund af det bras, de skriver med markere på white-board-tavler på deres seminarer.«

Lang refererer til de britiske, utopiske harpy'er[2], såsom Susan Rice, Valerie Jarrett og Samantha Power, som er totalt for regimeskift på globalt plan – og således driver verden frem mod Tredje Verdenskrig.

Det er hidtil lykkedes Rusland og Kina, med massiv global opbakning, ikke at falde i nogen af de provokationsfælder, som er sat op for dem. I en samordnet indsats er det lykkedes dem at forhindre forhandlingerne om Irans atomprogram i at blive en total fiasko – og forhandlingerne blev i dag udskudt yderligere seks måneder. De har også stædigt gjort fremstød for deres alternativ til disse geopolitiske spil – med tilbud om økonomisk samarbejde til alle, der vil lytte, selv til dem i krigsmager-lejren.

Men i takt med, at imperiekræfterne optrapper provokationerne, bliver situationen mere og mere farlig. Den eneste, mentalt sunde og raske respons er pro-aktiv: at søge at etablere en bevægelse for samarbejde med BRIKS, som vil feje krigsgalningene, som Obama, til side og skabe et fredspotentiale. Det er den opgave, som LaRouche-bevægelsen, med sin række af begivenheder, som de seneste begivenheder af denne art på Manhattan, som eksempel, har påtaget sig at gennemføre i den umiddelbare fremtid.

*Foto: LaRouche-bevægelsens gadeorganisering i USA den 3. nov.
– 'Manhattan-projektet'*

[1] I amerikansk historie, et navn, man gav til en march over flere dage i maj måned 1963 med hundreder af skoleelever i Birmingham, Alabama, under den amerikanske borgerrettighedsbevægelses kampagne i Birmingham.

Rent historisk er det navnet på et katastrofalt, europæisk kristent korstog for at tvinge muslimer ud af Det hellige Land, som sagdes at have fundet sted i året 1212.

[2] I græsk mytologi er en harpy en kvindelig, vinget dødsånd (halvt ørn halvt kvinde).

Putin: Ikke 'Jerntæppe', men nationalt forsvar

23. nov. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin erklærede i et interview fredag, den 21. nov. med Andrei Vandenko fra *Itar-Tass'* projekt om topembedsmænd, at Rusland ikke har planer om at konkurrere med vestlige embedsmænd eller rejse et nyt »Jerntæppe«, men Rusland vil forsvare sine nationale interesser.

»Vi behøver ikke at konkurrere. Vi har ganske enkelt ikke behov for at konkurrere. Vi behøver ganske enkelt blot stille og roligt at gennemføre vores dagsorden.«

Putin trak en parallel mellem Vestens angreb på Jeltsin, som begyndte i samme øjeblik, som Jeltsin forsvarede de russiske interesser på Balkan, og så det aktuelle angreb på ham selv over Ukraine. Han sagde, at det slet ikke drejer sig om det østlige Ukraine eller Krim. Der er konkurrerende geopolitiske interesser.

»Kampen for geopolitiske interesser fører til en situation, hvor landet enten bliver stærkere gennem at løse sine problemer mht. finansielle spørgsmål, økonomi og følgelig også sociale spørgsmål mere effektivt, eller glider ind i kategorien tredjelande af femte rang og mister muligheden for at værne om sit folks interesser.«

Putin sagde, at Rusland ikke vil isolere sig fra resten af verden.

»Og der er ingen, der får lov til at bygge en mur op omkring os. Det er umuligt.«

USA bruger mission mod Islamisk Stat til »regimeskift i smug«, siger russisk udenrigsminister Lavrov

23. nov. 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov anklagede USA for at forberede at bruge missionen for at besejre Islamisk Stat som en »mission for at udskifte det [syriske] regime i smug«, i sine bemærkninger til det rådgivende Råd for Udenrigs- og Forsvarspolitik i Moskva den 22. nov., rapporterer *Itar-Tass* i dag.

Lavrov sagde ved mødet, at han havde spurgt den amerikanske udenrigsminister John Kerry direkte om, at USA ikke gik til FN om den internationale indsats imod IS.

»Nu, da de har samlet en koalition imod Islamisk Stat, spurgte jeg Kerry, hvorfor de ikke ville forelægge det for FN's sikkerhedsråd«, sagde Lavrov. »Kerry svarede, at i det tilfælde ville de være nødt til at 'ordne' status af Assads regime.«

Lavrov fordømte denne amerikanske holdning og sagde,

»Syrien er et suverænt land, medlem af FN, er det ikke rigtigt«.

Lavrov sagde også, at Kerry påstod, at den syriske præsident Bashar al-Assad er »en faktor, der tiltrækker terrorister«.

»Det er en fuldstændig forvrænget logik«, at USA siger sådan, tilføjede Lavrov. »De syriske regime har samarbejdet meget godt med Rusland og USA og med Organisationen til Forbud mod Kemiske Våben over ødelæggelsen af de kemiske våben.«

»Amerikanerne har endda forhandlet med Taliban, når de havde brug for det ... Hvorfor er det så, at tilgangen til Syrien fortsat afhænger så meget af ideologi? Svaret er sandsynligvis, at det ikke så meget er en mission imod Islamisk Stat, som det er forberedelser til en mission for regimeskift i ly af denne anti-terror-mission«, sagde Lavrov.

Foto: Lavrov i samtale med Kerry

Forbundskansler

Merkel

trækker Tyskland ind i konflikt med Rusland om regimeskift og Verdenslandbroen; satser på udrensning i Tyskland

23. nov. 2014 – Den tyske forbundskansler Angela Merkel går i fronten for Obama og Cameron over konfrontationen med Rusland ved at satse på et politisk blodbad i Berlin, som åbner op for farlig meddelagtighed i forholdsregler for regimeskift over for Rusland og Østeuropa.

Merkel udfører en hyldest til London og Washington ved at lancere en udrensning af realister, som Matthias Platzeck, leder af det Tysk-Russiske Forum, og som i 1989 kom frem som leder af de østtyskere, der bragte Berlinmuren til fald.

Endvidere truede Horst Seehofer, leder af regeringskoalitionspartneren, den Kristen-Sociale Union (CSU), og ministerpræsident for Bayern, åbent udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier (SPD) under Seehofers rejse til Kina. Som *Der Spiegel* citerer, sagde Seehofer,

»Jeg kender hr. Steinmeier som en diplomat, der holder hovedet koldt. Og vi behøver også en dialog med Rusland. Men når hr. Steinmeier imidlertid fører sin egen politik ved siden af forbundskanslerens, er det brandfarligt.«

Seehofer har også til hensigt at kræve økonomiminister Sigmar Gabriels loyalitet over for Merkels vanvittige, anti-russiske politik for regimeskift. Seehofer synes ikke at have bemærket, at Rusland befinder sig i en strategisk alliance om udvikling med Kina, Indien og det øvrige BRIKS.

Ifølge det nye nummer af *Der Spiegel* vil Merkel have Platzeck ud og den neo-konservative Andreas Schockenhoff ind, sammen med anti-russiske NGO'er, til at kontrollere Petersborg-Dialogen, en officiel, russisk-tysk dialogorganisation på regeringens udenrigsministerielle niveau og NGO-niveau. Steinmeier har fået ordre til at gennemføre udrensningen. Under en begivenhed i Mainz for nylig ævlede Schockenhoff, da han blev udfordret af en repræsentant fra Schiller Institutet over BRIKS' Verdenslandbro-alternativ til konfrontation, løs om, at Rusland var ved at gå ned rent økonomisk, og at Putin ikke havde nogen fremtid.

Ethvert tysk bidrag til regimeskift i Østeuropa, med Tjekkiet, Ungarn og Serbien som mål, er faktisk rettet mod at skabe zoner af kaos, af brændt jord, ligesom i Ukraine, for at sabotere den Eurasiske Landbros asiatisk-vesteuropæiske forbindelser, som løber igennem disse lande.

Billede: Merkel, Cameron og Obama på G20-topmødet i Brisbane, Australien

**Fra LaRouche-bevægelsen 24.
nov. 2014:**

**Lyndon LaRouche advarer om
den overhængende fare for**

krig

Med markante bemærkninger til medarbejdere advarede Lyndon LaRouche søndag, den 23. nov., om, at verden dag for dag kommer nærmere en strategisk konfrontation mellem på den ene side et USA, der ledes af en Obama, manipuleret af briterne, og på den anden side Rusland og Kina. LaRouche krævede en række skarpe, strategiske initiativer for at overvinde fremstødet hen imod krig.

LaRouche udlagde sin strategiske vurdering som følger:

»Vi må se på virkeligheden i den globale situation. Vi befinder os rent faktisk på randen af en generel tilstand af global atomkrig, som hastigt nærmer sig. Centrum for dette krigsfremstød er Det britiske Imperium; de er den ledende faktor i dette – og den nuværende præsident for USA er også en stor faktor med hensyn til således at forårsage folkemord.«

»Derfor må vi håndtere disse problemer på en effektiv måde. Med andre ord er det ikke tilstrækkeligt blot at sige de rigtige ting for at uddanne befolkningen i USA, osv. Det, der er nødvendigt at gøre, er faktisk at få pointen frem over for vore folk og at organisere dem, så de organiserer deres intellekt på en sådan måde, så de kan handle effektivt for at forhindre en global atomkrig, som nu er en særdeles levende mulighed.«

»Disse fyre, som siger, at de ikke vil høre på, hvad vi siger, men som ikke desto mindre vil fortælle os, hvad vi skal gøre; disse fyre skal sættes på ret køl. Før de åbner munden, må de finde en måde, så de siger noget kompetent.«

LaRouche advarede om, at den globale situation karakteriseres af en plan om at fremprovokere en strategisk konfrontation. Spørgsmålet er, hvordan disse provokationer bliver iscenesat. Han manede til forsigtighed med hensyn til at sidde og vente på, at en provokation finder sted, når det som en hastesag

kræves, at der skrides til forebyggende handling, før en enkelt provokation udløser en udslettelseskrig.

Søndagsudgaven af både *New York Times* og *Washington Post* reflekterer propagandaen for et krigsfremstød. *Washington Post* havde en artikel, der krævede en optrapning af den økonomiske krigsførelse imod Rusland og ligeledes en forebyggende positionering af militære styrker fra NATO og USA i de baltiske lande, Ukraine og Vietnam. *New York Times* advarede, at Xi Jinpings nylige succesfulde, diplomatiske og økonomiske strejftog til Australien og New Zealand afslører en listig plan fra »Big Boy« om at fortrænge USA som den strategiske og sikkerhedsmæssige partner for Kinas naboer.

I en række direkte, offentlige erklæringer i de seneste dage har den russiske præsident Vladimir Putin og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov gjort det klart, at de er klar over, at Obamas og NATO's politik over for Rusland handler om intet mindre end at fremtvinge et regimeskift. Den amerikanske vicepræsident Joe Bidens returbesøg i Kiev var en yderligere provokation af Putin. Biden pressede på for en koalitionsregering, der inkluderer Washingtons håndplukkede lakaj, »Yats« (premierminister Jatsenjuk) og annoncerede ny, »ikke-dræbende« militærassistance til Ukraine, inkl. avancerede springssystemer til præcisionsgængældelsesangreb med missiler.

Derudover er der voksende tegn, som er eskaleret siden den tyske kansler Merkels tale for en uge siden i Sydney, Australien, på, at hun forbereder en udrensning af sin regering for at luge alle ministre og rådgivere ud, som promoverer samarbejde med Rusland. Dette svarer til at samle et krigskabinet.

Bag scenen handler briterne for at fremme optrapningen af krig imod Rusland og Kina. På sidelinjen af G20-topmødet i Brisbane havde den britiske premierminister David Cameron direkte fornærmet Putin med anklager om, at hans handlinger på Krim og

i Ukraine var identiske med Hitlers handlinger på østfronten.

Rusland har bakket sine ord op med handlinger. Russiske strategiske bombefly har øget deres overflyvninger over det atlantiske område, og CSTO (Collective Security Treaty Organisation) har annonceret, at et fælles luftforsvarssystem snart vil være installeret.

Årsagen til dette vanvittige fremstød for krig er, at halvdelen af menneskeheden – under anførsel af Kina, Rusland, Indien og de andre BRIKS-lande, samt deres allierede såsom Egypten og Argentina – har satset på en fremtid med samarbejde, udvikling og fremme af videnskab, til gavn for hele menneskeheden. Det er en dødsdom over imperiesystemet, som har domineret menneskehedens anliggender i århundreder.

Radio Schiller den 24. november 2014: International erklæring for at USA og Europa skal gå med i BRIKS

Helga Zepp-LaRouche: Demokrati i Vesten er for længst død – vi må have en massebevægelse for udvikling!

Den, der, når de læser aviserne, følger det gamle ordsprog: »Det, der er bevist sort på hvidt, kan man roligt tage med sig hjem«, er sædvanligvis allerede blevet ført bag lyset. For mediernes og den etablerede politiks officielle propaganda følger Bertrand Russells politiske læresætning, som han præsenterede i 1951 i sin berømte artikel, »Videnskab forandrer verden«: at det nemlig bliver fremtidige videnskabsfolks opgave at finde ud af, hvad det koster, pr. hoved og pr. næse, at fortælle børnene, at sne er sort, og hvor meget mindre det vil koste at få dem til at tro, at den er mørkegrå. Kun, hvis man er sig Det britiske Imperiums metoder bevidst, har man en chance for at kunne vurdere nutidens politiske begivenheder. For i modsat fald vil man muligvis tro, at Vestens værdier består i fejlfrit demokrati og uindskrænket forsvar af menneskerettighederne, hvorimod der hersker diktatur i Rusland, og menneskerettighederne uophørligt krænkes i Kina. Sandheden er derimod, at Wall Street, City of London og det internationale finansoligarki længe har været de kræfter, hvorfra al magt udgår, og netop ikke fra »folket«. Efter midtvejsvalget i USA klagede selv Washington Post og New York Times, altså etablisementets husaviser, over, at republikanernes valgsejr var blevet købt af kæmpebeløb af såkaldte »dark money« – som måske bedst kan oversættes med »dunkle penge« – hvis oprindelse ligger i det skjulte. Eller måske ikke så meget i det skjulte, når man ser på sagsakterne fra sådanne banker som HSBC med hensyn til

deres hvidvaskning af penge fra den mexicanske narkotikahandel, eller manipuleringen med LIBOR-renten, osv. Alt i alt blev der bekostet fire milliarder dollars på valgkampen, heraf en betragtelig del fra de såkaldte »Super-PACs«, som øver indflydelse på vælgernes holdning gennem velfinansierede og anonyme annonsekampagner.

I en artikel med overskriften, »Hvorfor det Demokratiske Parti har brug for rige folk«, påpegede Washington Post det dilemma, at, ganske vist satser den demokratiske senator Elizabeth Warren på stor støtte til de »små mennesker«, men at netop dette ikke er attraktivt for de store pengedonorere; og det er alligevel aldrig lykkedes at bevæge vælgere til at deltage i valgene, når disse vælgere er overbevist om, at partierne er kontrolleret af store penge. Det tyder på dette: En person som Elizabeth Warren har sluttelig ikke en chance for at vinde. Det er i hvert fald en kendsgerning, at valgdeltagelsen ved det seneste midtvejsvalg kun lige var på 31 % (!). At tale om demokratisk legitimitet er en vittighed.

Men det er ikke kun i USA, at demokratiet er faldet som offer for store penge fra Wall Street og [City of] London. Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 gav institutioner som det Republikanske Partis International Republican Institute (IRI), det Demokratiske Partis National Democratic Institute (NDI), National Endowment of Democracy (NED) og lignende organisationer to cifrede milliardbeløb for at finansiere de såkaldte farvede revolutioner, i starten i Østeuropa.

De samme »dunkle penge«, som har opkøbt den amerikanske Kongres, der til ukendelighed blot har skæret af demokrati, og som i 1991 med kommunismens sammenbrud vejrede en enestående chance for at underkaste hele verden et angloamerikansk imperium, begyndte systematisk at rekruttere antirussiske og antikinesiske aktivister i Østeuropa og i Kinas omgivelser. Under demokratiets flag – naturligvis altid efter mottoet: »Sneen er sort« – bidrog disse farvede revolutioner skridt for skridt til at flytte NATO's grænser længere mod øst. Målet var

og er at erstatte alle regeringer, som modsætter sig dette imperium, der bygger på konceptet bag Det britiske Imperium, med regeringer, der er provestlige.

På trods af alle løfter om netop ikke at gøre dette, hvilket fortælles af alle vidner fra den tid, som f.eks. den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Madlock, eller den tidligere amerikanske udenrigsminister James Baker, blev NATO udvidet mod øst. Den 12. marts 1999 indtrådte Polen, Tjekkiet og Ungarn i NATO, den 29. marts 2004 Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Slovakiet og Slovenien ligeså. I det samme tidsrum fandt den »Orange Revolution« sted i Ukraine, som kortvarigt hjalp Julia Timosjenko, der, med hendes egne ord, vil »skyde Putin for panden«, til magten; kort tid forinden havde »Rosenrevolutionen« allerede ført til, at præsident Eduard Sjevardnadse blev væltet.

Siden da har de ovenfor anførte organisationer, altid støttet af Det britiske Imperiums idésmede, Oxford og Cambridge, udvidet de farvede revolutioner til stort set hele verden; det såkaldte Arabiske Forår, hvor diverse tænketankes betalte aktivister udnyttede befolkningens frustration over den økonomiske situation; den forsøgte, men fejlslagne Hvide Revolution mod Rusland; destabiliseringen af Thailand, Hongkong og nu, forsøget på at vælte præsident Pena Nietos regering i Mexico, der netop var begyndt at bevæge sig væk fra »Mexicos historiske og geografiske problem«.

På den årlige konference om international sikkerhed i Moskva, der fandt sted den 23. maj, angreb Ruslands og Belarus' militære lederskab skarpt Vestens »nye aggressionsteknik«. De erklærede, at de betragtede de »farvede revolutioner« som en ny form for angrebskrig, der som geopolitisk mål har en målrettet destabilisering af lande, der befinder sig i en strategisk vigtig position og fører en uafhængig udenrigspolitik og økonomisk politik. Målet skulle være en betydelig magtbalanceforskydning, der er rettet mod Rusland, Kina og områderne i Mellemøsten, Afrika, Centralasien og

Sydasien.

Ved den russiske forsvarsminister Shoigus og hans viceminister Antonovs seneste besøg i Beijing indgik de en fælles aftale med den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan om, at de to stater, frem for alt i lyset af situationen i Ukraine og Hongkong, ville samarbejde omkring »farvede revolutioner«. Den 20. november havde præsident Putin møde med det udvidede russiske sikkerhedsråd for at drøfte et udkast til en »Strategi for kampen mod ekstremisme i den Russiske Føderation frem til 2025«. Putin påpegede her de farvede revolutioners geopolitiske funktion, som havde til formål at ændre indflydelsessfærerne, og at Rusland ville gøre alt, hvad der stod i dets magt, for at sikre, at det aldrig ville lykkes i Rusland. Han understregede udtrykkeligt forskellen mellem legitime protester, demonstrations- og ytringsfrihed, og så en udefra styret politik for regimeskift.

Drejer farvede revolutioner sig da om udbredelse af demokrati? Drejer Obamas dekret, med hvilket han egenrådigt, uden at bekymre sig om Kongressens funktion som lovgivende myndighed, har hævet fem millioner illegale immigranternes status, drejer det sig om disse menneskers ve og vel? I så fald, hvorfor tvinger Det Hvide Hus så Mexico til at annullere den allerede besluttede bygning af en højhastighedsjernbane mellem Mexico City og byen Querétaro med Kinas hjælp? Hvorfor forsøgte de at forhindre præsident Nietos rejse til Kina? Når selv Tv-kanalen ZDF ikke kommer uden om at rapportere, at Obama nu, efter udtalelser fra republikanerne, har opkastet sig til Kejser af Amerika, så står det måske virkelig ikke så godt til med Vestens demokrati? Og har Kina ikke gjort meget mere for sin befolknings menneskerettigheder, når det har befriet mange hundrede millioner af mennesker fra fattigdom og hjulpet dem til en god levestandard, end lige netop Trojkaen (EU-kommissionen, Europæiske Centralbank, Internationale Valutafond), der har forvandlet hele Sydeuropa til et fattighus, hvor fødselsraten falder og døds- og selvmordsraten

stiger? Og hvad signalerer det egentlig, når 80 % af den russiske befolkning giver præsident Putin deres fulde støtte?

Kendsgerningen er, at USA's, Storbritanniens, EU's, NATO's og desværre også fr. Merkels, gennem massepsykologisk propaganda støttede, geopolitik rettet imod Rusland og, pr. implikation, også mod Kina, har bragt os til randen af en ny verdenskrig.

På præsident Obamas og præsident Xi Jinpings afsluttende pressekonference efter APEC-konferencen i Beijing indbød Xi USA og alle andre stater til at være med i opbygningen af den Nye Silkevej og den nye Silkevejs-udviklingsfond. Alle BRIKS-staternes politiske og økonomiske projekter har en udtrykkelig inkluderende karakter. Den Nye Silkevej, de nye udviklingsbanker, der udelukkende kun er helliget finansiering af fremtidsorienterede udviklingsprojekter – de er alle sammen projekter, som inkluderer hele menneskeheden og vil føre udviklingen frem til et højere niveau.

Det eneste, der behøves, er de europæiske nationers og USA's positive tilsagn. Når vore borgere forstår, at de »dunkle penge«, som har købt mange politikere i USA, og at de personer, som ønsker at konsolidere de »dunkle penges« magt gennem sådanne aftaler som Transatlantic Trade and Investment Partnership, TTIP, og Trans-Pacific Partnership, TPP, sådan som ikke mindst den tyske forbundskansler Merkel, også finansierer de farvede revolutioner, vil de forhåbentlig vågne.

Den indiske premierminister Modi har opfordret til en »massebevægelse for udvikling«. Det er præcis det, vi også har brug for i Europa og USA. Xi Jinpings tilbud om, at hele verden skal deltage i opbygningen af den Nye Silkevej, er det bedste, men sandsynligvis også det sidste, tilbud om at bevare verdensfreden og indlede en ny æra for menneskeheden.

Hjælp os med at få Tyskland bort fra selvmordskonfrontationen med Rusland og tage imod tilbuddet om at samarbejde om den Nye

Silkevej. Det er det bedste, du kan gøre for dig selv og din fremtid.

Fra LaRouche-bevægelsen 23. nov. 2014: BRIKS tilbyder verden samarbejde til gavn for alle — omkring sikkerhed såvel som økonomi

Ligesom den kinesiske præsident Xi Jinping på APEC-topmødet 12. nov. brugte sin fælles pressekonference med den amerikanske præsident Barack Obama til at »byde USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele rigdom og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, gennem Silkevejsfonden, AIIB og andre BRIKS-relaterede, nye økonomiske institutioner, brugte den kinesiske regering, den 19.-20. nov., det Femte Xiangshan Forum i Beijing med deltagelse af 300 internationale sikkerhedseksperter til at sende et budskab, der vedrører global sikkerhed. Dette budskab fremgik klart af begivenhedens titel: »Samarbejde til gavn for alle: Opbyg det Asiatiske Samfund for en Fælles Fremtid.«

Men forsvarsminister, general Chang Wanquan, udtalte også i sin hovedtale til denne konference, at Kina var fuldt ud parat til »effektivt at værne om sin nationale suverænitet,

sikkerhed og sine udviklingsmæssige interesser«, hvis Vesten afviser disse tilbud om samarbejde og fortsætter sin konfrontationskurs, som er en trussel mod Kinas, og hele verdens, eksistens.

Russerne gentog i denne weekend deres tilsvarende advarsel, hvor udenrigsminister Sergei Lavrov erklærede, at, med sine økonomiske sanktioner mod Rusland »gør Vesten det klart, at det ikke ønsker at tvinge Rusland til at ændre sin politik, men ønsker at sikre et regimeskift.«

Den enkle kendsgerning er, at, hvis USA og Europa ikke tilslutter sig BRIKS' nye, økonomiske verdensorden, befinder planeten sig på en kurs mod en snarlig krig – en global, atomar udslettelseskrig. Den række af provokationer, som Obama og briterne fortsat kaster mod Rusland og Kina, i Ukraine, i Polen og i Sydvestasien, kommenterede Lyndon LaRouche i dag, kan pludselig føre til generel krig, ikke en slags trinvis byggeklods-optrapning, som nogle måske forestiller sig. Med moderne krigsførelse er der ingen indledende flirt.

I sin webcast fra 21. nov. blev Lyndon LaRouches tanker om dette spørgsmål opsummeret som følger:

USA, NATO og Europa forsøger at præsentere Rusland og Kina for en række provokationer, der tilsigter at omgå dem og standse deres fremstød med BRIKS og de andre udviklingsprojekter, de har lanceret. Men det vil ikke virke. Rusland og Kina besidder rent faktisk en magt, der logistisk og strategisk er den transatlantiske alliances magt, det transatlantiske system, overlegen. Det er det, fordi deres politik er centreret omkring og baseret på et program, der har videnskab som sin drivkraft, med Kinas månebaserede rumprojekt, som går i den retning af den idé, som Johannes Kepler oprindeligt skitserede. Og det er styrken herfra, som rent faktisk sætter dem i en overlegen position. Det er det, LaRouche refererer til som 'Kepler-princippet'.

Den tortur, som man påfører Kina og Rusland, tilsigter at forvirre kernen i BRIKS, både blandt de asiatiske nationer og også blandt deres allierede i Sydamerika, og at forsøge at fremprovokere en fejltagelse fra deres side. Men det er ikke sandsynligt, at dette vil ske. En statsmagt, der udfordres, må være forberedt på at lide tab, men færre tab end et nederlag ville indikere, et nederlag, der kommer fra en eksistentiel trussel mod deres blotte eksistens. Sådan tænker præsident Putin i Rusland tydeligvis; Kina og Indien er ligeledes parat til at indtage denne holdning, fordi det er den eneste holdning, der giver nogen mening.

Tænk på den position, som kineserne, russerne og inderne og menneskehedens lederskab generelt rent faktisk befinder sig i. Når man tager ansvar for hele menneskeheden, må man være forberedt på at løbe visse risici med henblik på at minimere menneskehedens tab på længere sigt. Ikke at løbe disse risici under sådanne omstændigheder er faktisk hensynsløst galskab. Menneskehedens overlevelse på længere sigt må være den idé, der leder os, og menneskeheden vil sige Keplers unikke princip med menneskets viljemæssige kreativitet som den dominerende magt i Solsystemet – og videre endnu.

**RESOLUTION 22. nov. 2014:
USA og Europa må have modet
til at afvise
geopolitik og i stedet**

samarbejde med BRIKS

Se de første hundrede underskrifter af prominente personer fra 20 nationer nederst på siden.

Se også: [PRESSEMEDDELELSE](#)

Nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Hugo Andersen, Director, Taarnby Karroserifabrik, Taarnby

John Scales Avery, Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs

Tom Gillesberg, Chairman, The Schiller Institute in Denmark

Anika Telmányi Lylloff, Violinist, Copenhagen

Mohammad Mahfoud, Head of Danish- Syrian Union

Jens Jorgen Nielsen, Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia

Thomas Grønlund Nielsen, Physics Lecturer, Herlufsholm Skole

Ole Skjold, former director Ole Skjold ApS, Frederikssund

Erling Svendsen, Former President Danish Wheat Growers Association, Hvalso

Ole Valentin-Hjorth, Economist

English pdf: see the pdf at the bottom of the page.

Schiller Instituttet har udsendt følgende internationale

resolution, til underskriftsindsamling:

I nutidens atomvåbenalder kan konsekvensen af en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina kun blive den menneskelige arts udslettelse gennem atomkrig.

BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) er gået i forening for at forfølge en politik med økonomisk udvikling ikke blot for deres egne nationer, men til gavn for befolkningerne i alle nationer. Med dette formål for øje har de skabt en Ny Udviklingsbank til at investere milliarder i nødvendige udviklingsprojekter.

Kina har for nylig taget de første skridt til den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, som flere end 20 asiatiske nationer har tilsluttet sig som stiftende medlemmer, og Kina har ligeledes oprettet en Silkevejs-udviklingsfond.

På APEC-konferencen i Beijing inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping den amerikanske præsident Obama til at gå med i Kinas og andre asiatiske nationers, inklusive Ruslands, indsats for at udvikle den Nye Silkevej.

Disse initiativer er ikke geopolitiske i deres natur. I modsætning til frihandelsaftalen Trans-Pacific Partnership (TPP), som Obama er fortaler for, og som ekskluderer Kina, så er de BRIKS-relaterede initiativer, inklusive det kinesiske forslag til det Asiatiske Stillehavsområdes Frihandelsaftale (FTAAP), inkluderende. De er baseret på den idé, som afdøde Pave Paul VI udtrykte som, at »det nye navn for fred er udvikling«. På det nyligt afholdte G20-topmøde i Australien talte både Xi Jinping og den indiske premierminister Modi således begge om det dobbelte formål, at opnå global fred og bringe en afslutning på fattigdom gennem økonomisk udvikling.

Der er intet problem i verden, der ikke kan løses gennem en sådan tilgang, og modsat vil intet problem blive løst uden.

Et sådant samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien,

blandt andre nationer, er nødvendigt for at besejre Ebola-pandemien i Afrika.

Den terrortrussel, der repræsenteres af ISIS og al-Qaeda, har i lige grad som sit mål Rusland, Kina og Indien, såvel som også USA og Europa. Den kan kun overvindes gennem en ny sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde.

Politikken med at gennemføre »farvede revolutioner« under påskud af demokrati repræsenterer, selv om dette begreb ikke nævnes, en krigspolitik, fordi det har til formål at vælte regeringer ved hjælp af penge fra udlandet. Det må stoppe. Kampagnen for at påtvinge Rusland sanktioner på grund af landets opposition mod sådanne »farvede revolutioner« og det nazistiske kup i Ukraine forværrer blot den globale krise. En fremgangsmåde, baseret på gensidigt samarbejde for at opnå menneskehedens fælles mål over hele Eurasien og videre endnu, ville i stedet skabe grundlaget for global fred.

Alt imens USA har forladt Kennedys rumprogram, så har kineserne forpligtet sig over for et måneprogram med fokus på udvinding af helium-3 med det formål at skabe ubegrænset fusionsenergi. Med et samarbejde mellem USA, Europa, Rusland, Kina og Indien, blandt andre nationer, ville mennesket endelig kunne virkeliggøre Johannes Keplers vision om at beherske solsystemets love, til gavn for mennesket.

Udelukkende kun en sådan tilgang ville bringe USA og Europa tilbage til deres oprindelige formål, som det kommer til udtryk i den Europæiske Renæssance og den Amerikanske Revolution, et formål, som USA og Europa i stigende grad har forladt, og som resten af verden nu har vedtaget og nu indtrængende opfordrer dem til atter at vedtage.

Vi opfordrer derfor USA og Europa til at forlade fortidens geopolitiske selvmordspolitik, som førte til de to forrige verdenskrige og er i færd med at føre til den tredje, og i stedet opbygge en fremtid for hele menneskeheden gennem atter

at vedtage Den westfalske Freds princip, gennem at basere udenrigspolitik på princippet om »den andens fordel«, som gjorde en ende på trediveårskrigen i Europa, samt på John Quincy Adams' idé om »et samfund baseret på principper mellem suveræne nationalstater«.

Dette er det eneste handlingsforløb, som er i overensstemmelse med menneskets sande natur som den eneste, kreative art. Ethvert andet handlingsforløb er baseret på idéen om, at mennesket er et dyr, og vil føre til menneskets udslettelse.

Som patrioter i vore egne nationer, og som verdensborgere, opfordrer vi vore medborgere og vore nationers ledere til at have det fornødne mod til at bryde den aktuelle cyklus med en optrapning af bestialiteter, gennem at tage imod det generøse tilbud om at samarbejde med BRIKS.

(Ved at underskrive denne erklæring giver jeg tilladelse til, at mit navn må offentliggøres.)

Send venligst navn, stilling (kun til identifikation), og gerne telefonnummer gennem skrivunder.net (se ovenpå eller www.skrivunder.net/samarbejde_med_briks) eller si@schillerinstitut.dk Send gerne resolutionen rundt til dine kontakter og andre som du mener burde skrive under.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesberg, Formand for Schiller Instituttet i Danmark, har også skrevet under.

First Name	Last Name	Title	City	State	Country
Morad	Abou-Sabe	Arab American League of Voters of NJ	Monroe	New Jersey	USA
Amer	Aboud	Syrian American Forum	Chicago	Illinois	USA
Fidel	Acevedo	Co-Chair, Progressive Hispanic Caucus, Texas Democratic Party		Texas	USA
Ramatu	Ahmed	Founder, Federation of African Muslim Women in America	Bronx	New York	USA

Jacques	Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States	New York	New York	USA
Roseanne	Barr	Comedienne and former Presidential candidate, Peace and Freedom Party		Hawaii	USA
George	Bioletto	International Association of Machinist Trustee	Long Beach	California	USA
Kofi A.	Boateng, PhD	African Federation, Inc.	Ossing	New York	USA
Elena	Branson	President, Russia Center	New York	New York	USA
Howard	Chang	Professor of Hydraulic Engineering (ret) San Diego State University	San Diego	California	USA
Ramsey	Clark	US Attorney General 1967-69	New York	New York	USA
Jaime	Contreras	business representative, Painters Union, Las Vegas, Nevada, Las Vegas Chapter Co-ordinator for Labor Council For Latin American Advancement	Las Vegas	Nevada	USA
Hal	Cooper	Transportation Engineer, Advisory Board for Seattle's Freight Transportation Division	Seattle	Washington	USA
Brian	Crowell	Teacher, former Shop Steward, American Federation of Teachers Local 1078	Berkley	California	USA
Dr. Fred	Dallmayr	Co-Chair, World Public Forum—Dialogue of Civilizations	South Bend	Indiana	USA
Dr. Bill	Deagle	Genesis Communication Network, Host, Nutri-Medical Report		California	USA
E. Leopold	Edwards	retired faculty Howard University	Washington	D.C.	USA
James H.	Fetzer PhD	McKnight Professor Emeritus, University of Minnesota, Duluth	Duluth	Minnesota	USA
James	Fox	President, American Fertilizer Trade, LLC	Great Neck	New York	USA
Cornelius	Gallagher	U.S. Congressman 1959-1973		New Jersey	USA

Donald	Gibson	Professor Emeritus, University of Pittsburgh, author of Wealth, Power, and the Crisis of Laissez Faire Capitalism and Battling Wall St.: The Kennedy Presidency	Greensburg	Pennsylvania	USA
George C.	Hillman, MBA	American Entrepreneur	Boston	Massachusetts	USA
Jim	Hogue	Host, WGDR radio	Plainfield	Vermont	USA
Lok	Home	President of the Robbins Co.	Solon	Ohio	USA
Hunter	Huang	Pres. National Association for China's Peaceful Unification	Washington	D.C.	USA
Fred	Huenefeld	Member State Democratic Party Central Committee, Louisiana	Monroe	Louisiana	USA
Rep. Thomas	Jackson	State Representative Alabama		Alabama	USA
Constance	Johnson	Oklahoma State Senator (retired) District 48		Oklahoma	USA
Ralph	Johnson	Professional Engineer, Nuclear Industry	Seattle	Washington	USA
Sam	Kahl	District Leader, Democratic Party of Multnomah County Oregon	Portland	Oregon	USA
Fred	Kaviani	sales manger surface transportation systems, Monogram Systems	Los Angeles	California	USA
George	Krasnow	President, Russian-American Goodwill Association			USA
Lyndon H.	LaRouche	Economist, Statesmen	Round Hill	Virginia	USA
Eric	Larsen	author, The Skull of Yorick: The Emptiness of American Thinking at a Time of Grave Peril	New York	New York	USA
LeMar	Lemmons III	At Large Member, and former President Detroit Board of Public Education; former member Michigan House of Representatives	Detroit	Michagan	USA
Edward	Lozansky, PhD	President and Founder, American University in Moscow Founder, World Russia Forum	Washington	D.C.	USA
Wayne	Madsen	Publisher and Editor, The Wayne Madsen Report			USA
Mike	Manypenny	Member, West Virginia House of Delegates		West Virginia	USA

Thomas Grolund	Miner	Chairman and CEO of Thomas H. Miner Associates, Inc.	Chicago	Illinois	USA
Saket	Mishra	Volunteer, Association for India's Development, MIT	Boston	Massachusetts	USA
Anthony	Morss	Music Director and Principal Conductor of the New Jersey Association of Verismo Opera, Inc.	New York	New York	USA
Robert	Newton	former Vice President Communications Workers of America Local 2252	Oakton	Virginia	USA
Nomi	Prins	Author of All the Presidents' Bankers: The Hidden Alliances that Drive American Power	Los Angeles	California	USA
Ganga P.	Ramdas, PhD, MA, MS	Professor of Economics, Lincoln University	Philadelphia	Pennsylvania	USA
Phillip	Restino	VFP 136, chapter co-chair, Central Florida, Vets for Peace	Daytona	Florida	USA
Natalie	Sabelnik	Russian-American Community Leader	San Francisco	California	USA
Ranjani	Saigal	Executive Director, Ekal Vidyalaya Foundation of the USA	Burlington	Massachusetts	USA
Jose I.	Sangerman, PhD	Biologics Researcher	Boston	Massachusetts	USA
Keith L.	Shaffer	former President IAM local 1784	Baltimore	Maryland	USA
Prashant	Shah	Publisher, India Tribune	Chicago	Illinois	USA
Vaithilingam	Shanmuganathan	National Committee Member-Liberal Party of Sri Lanka; Secretary General-Liberal Democratic Workers Union of Sri Lanka; Former Advisor to the Governor of the Central Bank of Sri Lanka	Azusa	California	USA
Baifeng	Sun	Director, The Confucius Institute, UMASS Boston		Massachusetts	USA
Rosemarie	Swanger	Pennsylvania State Rep. (ret)		Pennsylvania	USA
Dr. John	Telford	Superintendent (retired) Detroit Public Schools	Detroit	Michigan	USA
Judith	Van Dyke	Association of Small Entrepreneurs	Syracuse	New York	USA

Bob	Van Hee	Alderman, Former City Council President	Redwood Falls	Minnesota	USA
Anil	Verma	President Anil Verma Associates, Inc.	Los Angeles	California	USA
Pat	Wadsworth	Former Chair, Current Secretary Grays Harbort Democrats	Washington	Grays Harbor	USA
Lowell	Young	treasurer, Mariposa County Democratic Central Committee	Mariposa	California	USA
Joanne	Wilder	Editor, Patriot newspaper	Syracuse	New York	USA
Julio C.	González	former Secretary of State of the Argentine Republic, and university professor,	Buenos Aires		Argentina
Carlos Alberto Baltazar	Perez Galindo	Attorney	Buenos Aires		Argentina
Prof. Dr. Hans	Koechler	President, International Progress Organization	Vienna		Austria
Michael	Machura	counsellor and engineer, Österreichischer Wirtschaftsrat			Austria
David	Comissiong	President, Clement Payne Movement; Former Senator, Government of Barbados, Former Director, Commission for Pan-African Affairs, Government of Barbados			Barbados
María Luz	Navarrete Alarcón	Vice President for Social Security of the Aquí la Gente Citizens Movement	Santiago		Chile
Jhon	Jairo Jaramillo	Liberal Arts Professor, University of el Valle			Colombia
Georges	Beriachvili	Pianist	Paris	Ile de France	France
Col. (ret) Alain	Corvez	Counsellor for international strategy and former advisor to the General-in-Command of UNIFIL			France
Pierre	Eboundit	President of the Panafrican Leauge-Umoja	Reims		France
Ali	Rastbeen	President Geopolitical Academy Of Paris	Paris		France

Dr Louis	Reymondon	honorary Surgeon of French hospitals and President of VietAmitié (France-Vietnam Friendship Association)			France
Jean-Jacques	Seymour	Radio Journalist	Paris		France
Bassam	Tahhan	Franco-Syrian Professor of Geostrategy, Ecole nationale supérieure des techniques avancées (ENSTA)	Paris		France
Wolfgang	Effenberger	Publicist		Bavaria	Germany
Dr. Dr. Josef	Gruber	Professor, Emeritus	Hagen		Germany
Ekaterina	Medvedeva-Schwerbock	Actress	Berlin	Berlin	Germany
Dorothea	Schleifenbaum	County Councilwoman Siegen-Wittgenstein	Siegen		Germany
Dr. Gallus	Strobel	Mayor, Triberg Germany	Triberg	Baden-Wurtemberg	Germany
Dmitris	Tzamouranis	Greek Visual Artist	Berlin		Germany
H.C.	von Sponeck	Former U.N. Assistant Secretary General			Germany
Prof. Dr. Carl-Otto	Weiss	Research Director at the Physikalisch-Technische Bundesanstalt (PTB)	Braunschweig		Germany
Helga	Zepp-LaRouche	Founder, Schiller Institute	Wiesbaden		Germany
Leonidas	Chrysanthopoulos	Ambassador (ret), Member of the Political Secretariat of EPAM (United People's Front)			Greece
Panos	Kammenos	President of the Independent Greeks, Member of the Hellenic Parliament	Athens		Greece
Lefteris	Karayannis	Ret. Ambassador, Diplomatic advisor to Panos Kammenos .	Athens		Greece
Theodore	Katsanevas	Chairman of the Drachma 5 Party	Athens		Greece
General (ret) Konstantinos	Konstantinides	one of the founders of Generals Against Nuclear War			Greece
Dr. George	Pararas-Carayannis	Chairman, 6th International Tsunami Symposium, COSTA RICA 2014; President Tsunami Society International; Editor, SCIENCE OF TSUNAMI HAZARDS;			Greece

Dr. George	Tsobanoglou	Vice President, International Sociological Association, Research committee on Sociotechnics / Sociological Practice			Greece
Yufang	Guo	Chairman, Jomec International	Rotterdam	Rotterdam	Holland
Dr. Vinod	Saighal	Executive Director, Eco Monitors Society	New Dehli		India
Arun	Shrivastava	Author	New Dehli		India
Antonella	Banaudi	Opera Singer		Sanremo	Italy
Gabriele	Chiurli	Member, Tuscany Regional Council	Arezzo		Italy
Nino	Galloni	Economist,			Italy
Alfonso	Gianni	Director of the Cercare Ancora Foundation	Rome		Italy
Enzo	Siviero	Member of the Italian National Council of Universities	Padua		Italy
Valentina Iorio	Tomasetti	City Councilwoman	Galliate Lombardo		Italy
Chandra	Muzaffar	President of the International Movement for a Just World	Kuala Lumpur		Malaysia
Luis Benito	Acosta Jiménez	Agronomist, Director General, Agronomy Federation of Mexico City	Mexico City	D.f.	Mexico
Carlos	Arellano Palma	Architectural engineer, Mexican Association of Engineers	Mexico City	D.F.	Mexico
Esteban	Palma Bautista	Civil engineer, Mexican Association of Engineers,	Mexico City	D.F.	Mexico
Gaston	Pardo-Pérez	journalist, Reseau Voltaire	Veracruz	Coatepec	Mexico
Rosa Elia	Romero Guzmán	Federal Congresswoman		Oaxaca	Mexico
José Francisco	Rosales Argüello	Vice President of COPPPAL (Permanent Conference of Political Parties of Latin America and the Caribbean) , Justice Nicaragua Supreme Court			Nicaragua
Architect Julio A.	Mendoza	President of the Chamber of Housing and Infrastructure of Paraguay			Paraguay

Sergei	Cherkasov	Deputy Director for Research, State Geological Museum, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Guzel A.	Danukalova	Institute of Geology, Ufa Scientific Center, Russian Academy of Sciences	Ufa		Russia
Victor	Kuzin	Head of Moscow Bureau for the Defense of Human Rights without Borders,	Moscow		Russia
Stanislav N	Nekrasov	professor; Chairman, International Legal and Futurological Information Agency	Yekaterinburg		Russia
Alexander D.	Petrushin	Institute for Demography, Migration, and Regional Development	Moscow		Russia
Sergy	Pulinets	Space Research Institute, Russian Academy of Sciences	Moscow		Russia
Sergei V.	Zaitsev	Institute of Solid State Physics, Russian Academy of Sciences	Chernogolovka	Moscow Region	Russia
Jan	Carnogursky	Former Dissident of Czechoslovakia, Former Justice Minister, Slovak Republic			Slovakia
Fructuoso Rodríguez	Morales	retired transport union leader		Las Cannarias	Spain
Javier	Otazu Ojer	Economics Professor, UNED in Pamplona	Pamplona		Spain
Leena	Malkki-Guignard	producer, opera singer, Operafabriken	Malmo		Sweden
Vladimir R.	Marchenko	Confederation of Labor of Ukraine		Kiev	Ukraine
Natalia M.	Vitrenko	doctor of economics; Chairman, Progressive Socialist Party of Ukraine	Kiev		Ukraine

USA: General Dempsey: Regimeskift er ikke min mission

19. november 2014 – I en tale på Defense One-topmødet i dag tydeliggjorde general Martin Dempsey, formand for generalstabscheferne, sin opposition mod »en krybende mission« i Irak-Syrien-konflikten. Dempsey holdt fast på, at det er hans mission at besejre ISIL, ikke at fremkalde regimeskift.

»Den mission, jeg har fået, er ISIL. Det er ikke opbyggelsen af en nation. Det er ikke at vælte det syriske regime«, sagde han.

Dempsey fortalte en historie fra sin første tid som kaptajn i hæren, hvor han sprang fra den ene prioritet til den næste (hvilket virkelig lyder en hel del som både Obama og republikanerne i Kongressen). Da en sergent klagede over manglende fokus, spurgte Dempsey sergenten, hvad han skulle gøre; sergenten svarede: »Fortæl os, hvad det væsentlige er, og lad så 'det væsentlige' være det væsentlige. I dette tilfælde er »det væsentlige« at besejre ISIL, og mekanismen til dette er sunni-befolkningens tilbagevisning af ISIL.

Dempsey beskrev sin militære strategi som »Irak først, men ikke kun Irak, og lad det væsentlige være det væsentlige«, som han forklarede betød, at betingelserne for en kampagne på jorden eksisterer i Irak, men at disse betingelser endnu ikke eksisterer i Syrien. For Syriens vedkommende ønsker Dempsey et »Titel 10 åbent uddan-og-udrust-program« (oversættelse: et militærprogram, ikke et Titel 50 hemmeligt efterretningsprogram).

Dempsey gav udtryk for dyb frustration over budgettet og den automatiske nedskæring af bevillinger ('sequestration'); han sagde, at den primære, begrænsende faktor for det amerikanske

militær i dag er budgetusikkerhed og infleksibilitet, hvor man skal tage et år ad gangen. Han er løbet tør for måder at beskrive virkningen heraf.

»Vi skal se at komme ud over det«, sagde han og tilføjede, at man skal se at få Kongressens støtte til at gøre en ende på 'sequestration'.

Foto: General Martin Dempsey på Defense One-topmødet

EIR i København udfordrer EU's koordinator for udenrigs- og sikkerhedspolitik over konfrontationspolitikken mod Rusland

20. nov. 2014 – I dag lykkedes det EIR's korrespondent i København, Michelle Rasmussen, at stille det sidste spørgsmål på en hastigt sammenkaldt pressekonference på 'dørtrinnet' med EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, og den danske udenrigsminister Martin Lidegaard. Mogherini havde deltaget i en konference i København om Somalia, og hun og den danske minister havde diskuteret verdenssituationen. Efter spørgsmål om Somalia, hvad hendes udenrigspolitiske prioriteter var, og om Europa kan handle uden USA, lykkedes det EIR at stille

spørgsmålet:

EIR: Hvis vi skal løse problemerne med Ukraine, Ebola eller det økonomiske kollaps, må der være en dialog med Rusland. Lige nu er det EU's politik at øge konfrontationen og isolationen, og på den anden side – når man har USA, der foreslår regimeskift gennem Victoria Nuland – vil De sige ja til BRIKS, som med åbne arme tilbyder samarbejde, i stedet for konfrontationspolitik?

Federica Mogherini: EU's politik, det har vi netop diskuteret med ministrene i mandags, EU's politik er ikke en konfrontationspolitik. EU's politik er en politik, der selvfølgelig står fast på internationale regler, som nødvendigvis må respekteres og genoprettes, men også en politik for dialog, for vi ved udmærket, at, med udgangspunkt i Ukraine, hvor Rusland har nogle forpligtelser, og også kan være en del af problemets løsning, så vi må have Rusland til at blive en del af løsningen, ikke blot i Ukraine, men også i andre dele af verden.

Tænk på Syrien. Tænk på Mellemøsten. Tænk på de globale udfordringer, vi står overfor. Og jeg håber virkelig, at Rusland vil se det som sin interesse at komme tilbage til at spille en ansvarlig og konstruktiv rolle i det internationale samfund.

Både Mogherini og Lidegaard tog imod pakker med bladet EIR (*Executive Intelligence Review*) nr. 45 og 46.

Hør SoundCloud klip af ordvekslingen:

Fra LaRouche-bevægelsen 19. nov. 2014: Skub Obama ud over kanten for at bane vejen for Verdenslandbroen

EIR står umiddelbart foran udgivelsen af den længe ventede specialrapport om Verdenslandbroen. Dette 370-siders store dokument er en køreplan for en global, videnskabelig og økonomisk renæssance over de næste 50 år, som dækker alle kontinenter, samt menneskehedens udenjordiske forpligtelse (rumfart).

Præsident Obama er opsat på at bruge sin sidste tid i embedet på at ødelægge, hvad der er tilbage af USA. Han satser på en racekonfrontation gennem Justitsministeriets fortsatte provokationer omkring hændelsen i Ferguson, Missouri og den verserende sag, hvor et nævningeting skal afgøre, om der skal rejses tiltale mod en politibetjent for at have skudt en ung, sort mand ihjel.

Endvidere satser Obama på at udstede en forfatningsstridig, eksekutiv ordre – uden om Kongressen – der vil give fem millioner illegale immigranter lov til at blive i USA – ikke, fordi han kerer sig om deres velfærd, men fordi det yderligere vil udløse socialt kaos og fremme hans satsning på et eksekutivt diktatur.

Obama har også grundigt forstyrret generalstabschefernes plan til besejring af Islamisk Stat og gjort det til noget værre rod, som kunne føre til amerikanske tab under kamphandlinger.

Som en førende demokrat har advaret om, hvis blot én tilfangetaget, amerikansk soldat skulle blive halshugget af Islamisk Stat – ligesom 30 tilfangetagne syriske soldater blev det – så ville det være det samme som et 11. september for Obama. Obama har, som senator Tim Kaine advarede om i en tale for nylig, allerede overskredet falddatoen iht. Resolutionen om beføjelse til at føre krig, og hver dag, der går, er USA engageret i ulovlig krigsførelse i Irak og Syrien.

Denne mand er alt det, som Lyndon LaRouche advarede om så tidligt som i april 2009: Obama lider af alvorlige, narcissistiske personlighedsforstyrrelser, og han tager imod ordrer fra London via Chicago Mercantile Exchanges chef-barnepige, Valerie Jarrett.

Det amerikanske folk afgav en rungende stemme for Obamas politiske afsættelse gennem en rigsretssag den 4. november, og der er, blandt mange demokrater såvel som republikanere, en udbredt og voksende erkendelse af, at Obama må smides ud af embedet – nu.

Spørgsmålet er, om de førende demokrater i Kongressen, og andre, har det fornødne mod til at skride til handling nu – før USA fremprovokerer en global krig, hvor man ikke mere kan vende om.

Selve Obamas britiske kontrollører er ved at gå amok over den kendsgerning, at Rusland, Kina, Indien og de andre lande i BRIKS og deres allierede er godt i gang med at etablere et nyt paradigme med globalt samarbejde og videnskabeligt og økonomisk fremskridt. APEC- og G20-topmøderne, som netop er afsluttet, sætter de to paradigmer i stærkt relief: den britiske premierminister David Cameron var anfører for et nederdrægtigt gruppeangreb imod den russiske præsident Vladimir Putin, hvor han sidestillede dennes handlinger i Krim med nazisternes. Obama (USA), Merkel (Tyskland) og Harper (Canada) fulgte trop, idet Merkel holdt en tale i Sydney i mandags, som var det mest sindssyge angreb på Rusland, som er

blevet holdt af nogen tysk statschef i efterkrigstiden. Man udfører større operationer til destabilisering af BRIKS-regeringerne i Sydafrika og Brasilien efter »farverevolutions«-modellen, og også Mexico er på listen over mål, fordi præsident Pena Nieto vovede at overskride Obamas ordre om at holde sig væk fra Kina og APEC-topmødet.

Sæt disse sindssyge provokationer i kontrast til den rungende velkomst, som blev den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi til del i Australien.

Alle disse desperate handlinger er på forhånd dømt til undergang. I en tale i går, tirsdag, til Den russiske Folkefront, gjorde præsident Putin det klart, at Rusland ikke vil bøje sig for Vestens trusler og pres. Både Rusland og Kina er i gang med at forberede sig til eventuel krig, der fremprovokeres af NATO og Londons Obamaregering. Chefen for det russiske luftvåben er i New Delhi i denne uge samtidig med, at den russiske forsvarsminister Shoigu er i Beijing for yderligere konsultationer omkring det russisk-kinesiske strategiske og militære partnerskab.

Denne krigsfare kan udelukkende kun standses ved, at Obama fjernes fra magten og ved, at USA vender tilbage til sit historiske standpunkt gennem fuldt ud at gå ind for BRIKS og relaterede initiativer, for et nyt paradigme for samarbejde. Som præsident Xi Jinping gjorde det klart i Beijing under APEC-topmødet, så er den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) åben for alle – inklusive USA.

EIR står umiddelbart foran udgivelsen af den længe ventede specialrapport om Verdenslandbroen. Dette 370-siders store dokument er en køreplan for en global, videnskabelig og økonomisk renæssance over de næste 50 år, som dækker alle kontinenter, samt menneskehedens udenjordiske forpligtelse (rumfart).

Kampen om USA's sjæl er en kamp om at afsætte Obama og satse

på Verdenslandbroen. Det er en kamp, som kan og skal vindes. Obama er færdig, briterne ligeså.

Putin kommer med hård kritik af Vesten over Østukraine: »I (de vestlige medier) vil have den ukrainske regering til at ødelægge alt der«

16. nov. 2014 – Kiev bombarderer hospitaler, børnehaver, elværker og andre vitale tjenester i Østukraine, lød det i en erklæring den 15. nov. fra Folkets Råd og Sammenslutningen af Fagforeninger i Folkerepublikken Lugansk (LPR), rapporterede *Sputnik*-nyhederne.

Og i et interview til den tyske Tv-kanal *ARD*, som blev optaget forud for G20-topmødet i Australien, sagde Putin, at Rusland ikke vil tillade den ukrainske regering at »ødelægge« sine politiske modstandere, rapporterede Reuters.

»Det vigtigste er ikke at have et ensidigt syn på problemet«, sagde Putin i et kort uddrag fra interviewet iflg. *Reuters*. »I dag finder der kamphandlinger sted i Østukraine; den ukrainske regering har udsendt tropper dertil ... Der er affyret missiler, men er det blevet nævnt? Der har ikke været et eneste ord om det.«

Ifølge *Reuters* sagde Putin også: »Det betyder, at I (de

vestlige medier) vil have den ukrainske regering til at ødelægge alt der, inklusive alle deres politiske opponenter og modstandere. Er det, hvad I ønsker? Det er ikke, hvad vi ønsker, og vi vil ikke tillade, at det sker.«

I mellemtiden har Rusland sendt flere humanitære hjælpekonvojer, der ankom den 16. nov., meddelte den russiske minister for nødsituationer, Oleg Voronov. I Lugansk leverede flere end 20 lastbiler mere end 100 tons humanitærhjælp, og i Donetsk leverede de mere end 350 tons. Lastbilerne krydsede grænseposterne, som var bemandede af officerer fra Kiev-regeringen og OSCE, uden konfrontationer, rapporterede *ITAR-TASS*.

Foto: Russiske nødhjælpskonvojer på vej ind i Ukraine

**RADIO SCHILLER den 17.
november 2014:
G20-topmødet: G7 på vej ned,
BRICS på vej op**

LaRouche: Obamas forsøg på at genindføre Storbritanniens globale, fascistiske agenda på G20-topmødet vil ikke virke

16. nov. 2014 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at Det britiske Imperiums og dets marionet Barack Obamas desperate forsøg, på det netop afsluttede G20-topmøde i Brisbane, Australien, på at genindføre deres fascistiske agenda internationalt, ikke vil virke. Det vil ikke virke, fordi de er bankerot, bemærkede LaRouche lakonisk, hvorimod det nye system, som BRIKS og deres allierede nationer er i færd med at opbygge, ikke er det.

APEC-topmødet tidligere på ugen i Beijing, og BRIKS-samlingen i Brisbane den 15. november, fokuserede klart på en politik med globalt samarbejde for at trække verden væk fra afgrundens rand. For at imødegå dette, forsøgte Obama og briterne at begrænse diskussionen på og omkring G20-topmødet den 15.-16. nov. til:

1. Bail-in som »svar« på den internationale, finansielle krise;
2. Klimaforandringssvindlens Grønne politik med folkemord som resultat;
3. Et militært opgør med Kina omkring sikkerheden i det asiatiske Stillehavsområde; og
4. Et militært opgør med Rusland omkring Ukraine.

I øvrigt består det tre sider lange slutkommunikation fra G20-topmødet af 21 punkter, hvoraf de fleste fremstår som et sammensurium af spørgsmål, som man ikke kunne nå til enighed om.

BRIKS-nationerne syntes at være usædvanlig imponeret af Obamas fremstød for at genbefæste en fascistisk dagsorden. Den kinesiske præsident Xi Jinping meddelte f.eks., at hans lands bidrag til G20's krav om global vækst ville komme i form af det økonomiske Silkevejsbælte og den hermed forbundne Silkevejsfond, samt den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Og han sagde, at Kina var fuldt ud parat til at påtage sig det roterende formandskab for G20 i 2016.

*Foto: David Cameron, UK, og Barack Obama, USA, på G20-topmøde:
'Hør så godt efter ... '*

Har USA og Kina kurs mod krig?

U.S.S. George Washington

14. nov. 2014 – Michael Pillsbury, en selvudråbt ekspert i det kinesiske militær, skriver i en artikel i *Foreign Policy*, dateret i går, at de nylige amerikansk-kinesiske militære aftaler, som præsident Obama og præsident Xi Jinping har annonceret, ikke rigtig vil ændre kursen mod krig, som han siger, de to lande befinder sig på, med mindre kineserne bliver mere gennemskuelige omkring deres militære planer.

»Kinesiske militære og politiske ledere mener, at deres land er centrum for amerikanske krigsplaner«, skriver Pillsbury. »Med andre ord, så mener Beijing, at USA gør sig klar til en mulig konflikt med Kina – og at de må forberede sig til denne eventualitet.«

På den amerikanske side bekræftede en talsmand for Pentagon, som svar på en forespørgsel i onsdags, at de militære aftaler ikke omfatter USA's overvågningsfly ud for Kinas kyst – noget, som kineserne for ganske nylig har klaget over som værende et irritationsmoment for de amerikansk-kinesiske, militære relationer – ligesom der heller ikke er planer om at indstille disse flyvninger.

I tillæg hertil rapporterede *BBC* om en stor øvelse ud for Guams kyst tilbage i midten af oktober, i en artikel med titlen, »Hvorfor træner den amerikanske flåde til en krig med Kina?« *BBC*-korrespondenten Rupert Wingfield-Hayes sagde, mens han rapporterede fra hangarskibet U.S.S. George Washington den 14. oktober, at formålet med øvelsen var at praktisere teknikkerne i Air-Sea Battle, et operativt koncept, udviklet til krig med Kina. Selvfølgelig sagde flåden, at øvelsen ikke var møntet på noget bestemt land, men dernæst opremsede Wingfield-Hayes hele den lange liste af angivelige kinesiske militære og ekspansionistiske handlinger i regionale vande, som angiveligt skulle give grund til bekymring over Kinas planer.

»Kinas mål på lang sigt er at dominere vandene nær ved dets kyster. Hvis den amerikanske flåde forsøger at standse det, vil det så ikke gøre en konflikt mere sandsynlig?«

Alle disse ting sker, men de er ikke den virkelige årsag til driften mod krig. Den virkelige årsag er fortsat præsident Obamas politik med geopolitisk konfrontation med både Kina og Rusland, dirigeret af et bankerot Britisk Imperium, som er desperat for at standse væksten i BRIKS-systemet, som Kina er en afgørende del af.

Måden, hvorpå den drift mod krig kan standses, er fjernelse af Obama fra embedet gennem en rigsretsprocedure.

Obama vil gøre Ukraine til temaet på G20-topmødet

14. nov. 2014 – G20-topmødet i Brisbane, Australien skulle handle om økonomiske spørgsmål, og i betragtning af udviklingerne på det nys afsluttede APEC-topmøde, vil BRIKS-udviklingen sandsynligvis dominere det. Eftersom præsident Obama ikke har noget nyttigt at bidrage med, vil han gerne ændre emnet til Ruslands angivelige handlinger i Ukraine. Ifølge en rapport fra *Reuters* i dag, har Obama planer om at møde den britiske premierminister David Cameron, den tyske kansler Angela Merkel og den franske præsident Francois Hollande for at diskutere sin »frustration« over Rusland pga. Ukraine.

»De har været en afgørende faktor i at sende et fælles budskab til russerne og den ukrainske regering«, sagde Obamas vicesikkerhedsrådgiver, Ben Rhodes, til reportere. »Så det vil være en lejlighed for ham til at følge op på dem.«

Ifølge *Reuters'* historie var der nogle krav i Australien om, at premierminister Tony Abbott skulle blokere for den russiske præsident Vladimir Putins deltagelse på topmødet, men det skete ikke. Det forhindrede ikke, iflg. *Financial Times*, Tony Abbott i at beskyldte Putin for at

»forsøge at genskabe zarismens og Sovjetunionens svundne storhedstid«.

Tidligere sagde Abbott, at udsendelsen af russiske krigsskibe ud for australsk farvand under topmødet var en del af et mønster med en selvhævdende adfærd, inklusive Moskvas »tyranniske« indtrængen i Ukraine og udsendelsen af russiske krigsfly i udenlandsk luftrum.

Med hensyn til muligheden for yderligere sanktioner mod Rusland, så vil EU's udenrigsministre mødes på mandag for at drøfte netop dette. Den amerikanske ambassadør til FN, Samantha Power, sagde i går i Berlin, hvor hun mødtes med den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, at hun og Steinmeier er

»dybt forurolet, især over den militære optrapning, som er i gang« i Ukraine, og at »vore eksperter skal mødes i denne uge for at se, hvordan vi i fællesskab kan pålægge Rusland omkostninger.«

Foto: Francois Hollande og Vladimir Putin på G20-topmødet i Australien

Radio Schiller den 13. november 2014: Kina/BRIKS sætter dagsorden på APEC møde//Obama på vej ned

med formand Tom Gillesberg

Videoen kommer senere idag, fredag den 14. november

NATO-general Breedloves seneste provokation: Rusland har atomvåbenstyrker på Krim

12. nov. 2014: USA's general Breedlove smed en håndgranat i går, da han i et interview sagde til *Reuters*, at Rusland har flyttet atomvåbenstyrker til Krim.

»Om styrkerne er atomare eller ej, ved vi ikke«, sagde han.

Det er tidligere blevet rapporteret, så langt tilbage som i september, at Rusland har flyttet Tu-22M 'backfire'-bombefly og Iskander M taktiske, ballistiske missiler til Krim, som begge har atomkapacitet, men der er ikke fremlagt bevis for, at Rusland er ved at flytte atomvåben til Krim.

Russerne selv har ikke lagt skjul på den kendsgerning, at de forstærker deres militærstyrker på Krim til at inkludere luftforsvar.

»En analyse af begivenhedernes mulige udvikling dikterer nødvendigheden af at bevare et troppeberedskab i det Sydlige Militærdistrikt [som Krim nu er en del af, -red.] for at sikre landets og dets allieredes militære sikkerhed i den sydvestlige, strategiske retning«,

sagde forsvarsminister Shoigu i dag på et møde i Forsvarsministeriet under diskussion af den fremtidige militære organisation på Krim, iflg. *Itar-Tass*.

Breedlove beklagede sig også over, at russerne flytter flere

våben og mere materiel, inkl. tanks, ind i det sydøstlige Ukraine og således fuldstændig støtter Kiev-regimets udokumenterede udtalelser.

»Materiel, udstyr, pansrede våben og forsyninger flyder fortsat ind i det østlige Ukraine. Man har set mere af dette i de seneste dage«, sagde Breedlove. »Jeg er bekymret over de forøgede bevægelser.«

Han kaldte også våbenstilstanden for kun at være »en våbenstilstand af navn«. Unavngivne embedsmænd i forsvaret sagde til *NBC News* i dag, at, snarere end at invadere landet, synes Ruslands holdning at være at styrke de uafhængige styrkers forsvar, som, sagde de, har lidt en del tab til det ukrainske militær.

»Det ser ud som om de resolut støtter separatisterne i stedet for at opvise en modstand«, iflg. en højtstående amerikansk embedsmand.

Russerne responderede til Breedloves provokation ved at fordømme den som værende ubegrundet, rapporterer *Itar-Tass*.

»Vi er allerede ophørt med at bemærke de ubegrundede erklæringer fra NATO's allierede øverstbefalende i Europa, gen. Philip Breedlove, om russiske militærkolonner, han angiveligt så bryde ind i ukrainsk territorium«,

sagde Forsvarsministeriets talsmand, generalmajor Igor Konashenko.

»Vi har mange gange understreget, at der ikke er nogen reelle kendsgerninger bag Bruxelles-embedsmændenes luftpostyr.«

Spydigt sagde Konashenko, at man kunne få det indtryk, at jo mindre tillid, den europæiske offentlighed har til Breedloves ord, »desto større bliver graden af hans alarmerende, anti-russiske beskyldninger.«

FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Krenl

11. nov. 2014 – I sin artikel fra 1994, »Hvordan Bertrand Russell blev en ond mand«[1], fortæller Lyndon LaRouche om Russells og Winston Churchills atomvåbenpolitik:

»For at forstå, hvorfor britiske efterretningsnetværk internt i USA's regering manipulerede præsident Harry Truman til at smide de unødvendige atombomber på japanske civile, er det nok at læse Russells egen forklaring på hans og Winston Churchills atomvåbenpolitik, i september-nummeret af The Bulletin of the Atomic Scientists: 'The Atomic Bomb and the Prevention of War' (Atombomben og forebyggelse af krig).«

»I den rapport fra 1946«, skrev Larouche, »præsenterer Russell sit motiv for sin, Winston Churchills og andres fortsatte anvendelse af atomvåbens geopolitiske trussel: at udøve afpresning for at tvinge Moskva til at underkaste sig en aftale, hvis formål, erklærer Russell udtrykkeligt der, er at transformere den dengang nyligt oprettede organisation De Forenede Nationer, FN, til den form for unipolære diktatur, som hans verdensføderale utopister fortsat har arbejdet på i hele dette århundrede.«

Det efterfølgende år, blot to år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, i hvilken Moskva havde været en allieret, var den sindssyge Churchill gået videre end til at true med anvendelsen af et atomart førsteangreb mod USSR og til at tale

for rent faktisk at angribe Kreml med atomvåben.

Et FBI-memo fra 1947, som er offentliggjort i en bog, der skal udgives i næste måned, siger, at Winston Churchill tilskyndede senator Styles Bridges (R-N.H.), en allieret til senator Joseph McCarthy (R-Wis.), til at overtale Truman til at lancere et atomangreb på Kreml.

Memoet, som hidtil ikke har været tilgængeligt, siger, »Churchill erklærede, at den eneste redning for verdens civilisation ville være, hvis De forenede Stater ville erklære Rusland for at være til fare for verdensfreden og angribe Rusland.«

Memoet fortsætter:

»Han påpegede, at hvis man kunne smide en atombombe på Kreml og udslette den, ville det være en meget let sag at håndtere balancen i Rusland, som ville være uden styrelse. Churchill erklærede endvidere, at hvis dette ikke blev gjort, ville Rusland angribe USA om to eller tre år, når hun får atombomben, og civilisationen ville blive udslettet eller sat mange år tilbage.«

Mail Online rapporterer, at memoet citeres i en ny bog af den prisvindende, amerikanske, undersøgende journalist, Thomas Maier, 'When Lions Roar: The Churchills And The Kennedys', (Crown, oktober 2014).

[1] Opr. titel: [»How Bertrand Russell Became an Evil Man«](#). Artiklen findes ikke på dansk. Hvis du ønsker at læse den engelske artikel, ring til vores kontor (35430033), som vil henvise dig til den engelske artikel. (-red.)

Fra LaRouche-bevægelsen 13. nov. 2014: Hele verden ved, Obamas magt er svækket – Nu skal han fjernes fra magten

Lyndon LaRouche vurderede i dag den globale situation i kølvandet på APEC-topmødet i Kina og erklærede, at Obama og briterne er ved at miste muligheder og befinder sig på en glidebane mod fiasko på alle fronter. Alting går nu i en anden retning. Og denne udvikling imod Obama, både på hjemmefronten og internationalt, går kun hurtigere efter det amerikanske midtvejsvalg, tilføjede LaRouche. Alt, der er knyttet til Obama, er ved at kollapse, inklusive det trans-atlantiske finanssystem.

På APEC-topmødet blev Obama grundigt omgået af kineserne og det generelle, globale momentum, som er blevet skabt af BRIKS og dets allierede nationer. Efter topmødet mødtes Obama med den kinesiske præsident Xi Jinping, og derefter holdt de to en fælles pressekonference, hvor den kinesiske præsident tilskyndede USA til at gå med i den globale vækstexplosion, som BRIKS har udløst, og som Kina nærer gennem sin Nye Silkevejsfond og den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

»Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele fremgang og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde præsident Xi.

Men Wall Street og City of London – og deres mand Obama – ville ikke høre tale om det. I dag publicerede Wall Street Journal en lederartikel, hvor de fordømte Xi Jinping for den afskyelige forbrydelse, der består i ... »at forsøge at overgå amerikanerne i at være amerikanere«, ved at lancere, hvad der modsvarer en ny Marshall Plan! Det ironiske er, at det, som Kina og BRIKS er i færd med at gøre, rent faktisk er intet mindre end Det amerikanske System for Politisk Økonomi, sådan, som det blev opbygget i USA af [vores første] finansminister Alexander Hamilton. Dette system er centreret omkring skabelsen af et kreditsystem, som er udarbejdet til, frem for alt, at nære den menneskelige kreativitet og videnskabeligt fremskridt, sådan, som det nu kommer til udtryk i Kinas revolutionære måneprojekt.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har erklæret, så er det, hvad USA også burde være i gang med. Vi må omgående smide Obama og hans britiske politik ud, gå med i BRIKS for at frembringe en global, økonomisk genrejsning, og derigennem vende tilbage til de principper, på hvilke nationen blev grundlagt.

Man kan roligt regne med, at briterne vil slå tilbage på den kommende weekends G20-møde i forsøg på at omstøde deres nylige nederlag, og på anden vis vil bestræbe sig på at forsvare deres interesser ved at lancere krige og mord mod deres modstandere. Men et voksende flertal af verdens befolkning har nu sluttet sig til BRIKS-revolutionen. De kalder helt åbenlyst Obama for en 'haltende and'[1], der ikke har noget at tilbyde verden ud over økonomisk kollaps og krig. Russerne har sagt det; inderne har sagt det; nu siger argentinerne og chilenerne det.

Men det er kun amerikanerne, som har magt til at følge op på deres rungende, de facto afsættelse af Obama under midtvejsvalget, ved rent faktisk at fjerne ham fra magten i Washington – nu.

[1] Eng. 'lame duck'; udtrykket bruges om en eksekutiv person, eller Kongressen, der befinder sig i sidste fase af en valgperiode, og/eller ikke kan genvælges.

Sydvestasien: Rusland og Egypten samarbejder med FN om plan for konference til afslutning af krigen i Syrien

11. nov. 2014 – Moskva og Cairo diskuterer intenst forberedelser til »en konference mellem den syriske regering og oppositionen i håb om at bringe dem sammen i en overgangsregering, som 'bekæmper terrorisme'«, rapporterede den velrenommerede libanesiske avis, *Al Akhbar*, den 11. nov. Avisen er velinformeret om den syriske situation og publicerede for nylig et langt og ekstremt åbenhjertigt interview af avisens seniorreporter, Nahed Hattar, med den syriske udenrigsminister Walid Muallem. Udenrigsministeren diskuterede sit nære venskab med russiske embedsmænd og årsagerne til, at Syrien accepterer – men ikke har tillid til – den amerikanske bombing af Islamisk Stat inde i Syrien, så længe USA ikke angriber Syrien.

Den følgende rapport bør tages med det forbehold, at den repræsenterer igangværende diskussioner mellem de involverede nationer; alt, hvad der siges i det følgende, vil sandsynligvis ikke være inkluderet nøjagtigt i deres plan, når denne annonceres offentligt.

Ifølge Al Akhbar

»er det næsten blevet bekræftet, at Rusland vil invitere den syriske regering og dele af den syriske opposition til en konference i Moskva, med titlen Moskva I i stedet for Genève III ... Planen – forberedt i samarbejde mellem det Russiske Udenrigsministerium, egyptiske myndigheder og FN's udsending til Syrien, Staffano de Mistura – foreslår, at to delegationer inviteres til en dialog i den russiske hovedstad.«

»Den første delegation er fra den syriske regering under ledelse af vicepremierminister og udenrigsminister Walid al-Muallem. Den anden delegation vil inkludere personer fra oppositionen, såsom tidl. leder af oppositionen Den syriske nationale Koalition, Ahmed Moaz al-Khatib, lederen af Folkets Vilje-partiet, tidl. vicepremierminister Qadri Jamil, flere personer, som har forladt Koalitionen, plus den Nationale Komite for Koordinering, samt det Syriske Kurdiske Demokratiske Unionsparti under Salem Muslims ledelse, hvis enheder bekæmper ISIS i det nordlige og østlige Syrien.«

I modsætning til Genève I og II-konferencerne, som viste sig nytteløse pga. Obamaregeringens og briternes insisteren på, at konferencen baseredes på Assads afsættelse, og som ekskluderede den legitime, interne opposition (til fordel for de Saudi-Qatar-Tyrkiet-støttede terrorister), så er denne konference sat op til at blive en succes ved at respektere »Syriens integritet«, med den egyptiske præsident Al Sisis ord. Al Sisi har omstødt det Muslimske Broderskabs regerings støtte til afsættelsen af Assad, og han har været vært for betydningsfulde syrere, inkl. Syriens Stormufti, i Cairo.

En indikation på det høje niveau af tænkning, som er involveret i disse planer, er, at Moskva-Cairo-initiativet er fast besluttet på at bevare den syriske hærs struktur og funktion med Al Assad som dens øverstbefalende chef selv, når en overgangsregering eller en interim-regering er installeret.

»Russiske og egyptiske embedsmænd mener, det er vigtigt at bevare den syriske hærs struktur, som sluttelig vil give plads til tusinder af officerer og soldater, der flygtede, eller som ikke meldte sig til tjeneste på deres baser, eller afhoppere, som ikke tilsluttede sig organisationer i stil med al-Qaeda«,

siger Al Akhbar. Dette er en nødvendighed for at mobilisere maksimale styrker inde i Syrien imod IS, al-Nusra, al-Qaeda og de andre jihad-terrorister. Egypten og Rusland mener, at kampen mod terrorisme haster og ikke kan vente til en eventuel, mulig sejr til den amerikanske »koalition«.

Inden for to år, og efter overgangsregeringen har overvåget forfatningsændringer, vil der blive afholdt valg, i hvilke Assad vil have lov at opstille til genvalg som præsident.

Lyndon LaRouche kommenterede disse nyheder og sagde, at det var af absolut vital betydning, at Syriens suverænitet blev bevaret, og han støttede kraftigt Moskvas og Cairos beslutsomhed mht. at bevare den syriske hær og sikkerhedstyrkerne intakte for at vinde krigen imod jihad-terroristerne.

Moskva-Cairo-planerne kommer på samme tidspunkt, som FN's særlige udsending til Syrien, Staffan de Mistura, har holdt møde med den syriske præsident Bashar al Assad for at diskutere bestræbelser på at oprette en »våbenstilstandszone« mellem oppositionen og den syriske hær i Aleppo – en plan, som Assad siger, er værd at overveje.

Foto: Syriens udenrigsminister Walid Muallem

Radio Schiller den 10. november 2014: 1989, den tabte chance for fælles udvikling og sikkerhed

Men nu er BRIKS på vej op med et alternativ til kollaps og krig baseret på Schiller Instituttets program.

med formand Tom Gillesberg

Fra LaRouche-bevægelsen 9. nov. 2014: Lyndon LaRouche: Med mindre Obama sparkes ud i løbet af weekenden, er USA færdig

Lyndon LaRouche har et budskab til det amerikanske folk: Med mindre Obama sparkes ud i dag, eller mandag, er USA færdig.

Obamas frække benægtelse af den fornægtelse, han var genstand

for i sidste uge, hensætter verden og USA i en dødelig fare. Situationen i Ukraine er en total krudttønde, med den nazistiske Kiev-regerings optrapning. Obamas konfrontationspolitik med Rusland på Det britiske Imperiums vegne er så farlig, at selv Gorbatsjov træder i forsvar for Putin, og op imod NATO's politik, i anledning af festlighederne i dag i forbindelse med 25-års dagen for Murens fald.

Vi må ikke tillade, at Obama, som står umiddelbart for at rejse til Asien, vinder momentum – eller også har vi tredje Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche udtrykte det således i sit interview på The LaRouche Show i går:

»For at komme til sagen, så har vi en ekstremt akut fare for krig i Ukraine. Porosjenko, hvis regering er gennemsyret af nazister, bomber nu igen befolkningen i Østukraine, i Donbass-regionen, og det er ekstremt farligt. Jeg hørte en rapport i morges over tysk radio, som sagde, at hvis blot en tændstik blev tændt, kunne vi have en storkrig. Dernæst er der selvfølgelig en ekstremt eksplosiv situation i Mellemøsten med ISIS. De endelige forhandlinger i Iran P5+1er planlagt. Den endelige dato for disse forhandlinger er den 24. november, og der foregår mange, mange bestræbelser på at køre dette af sporet. Hvis det bliver kørt af sporet, vil helvede bryde ud oven i det, der i forvejen foregår i Mellemøsten. Så vi sidder virkelig på en krudttønde.«

»På den anden side – og det er derfor jeg siger, at vi står mellem Himmel og Helvede – så er der en dynamik med maksimal økonomisk integration fra BRIKS-landenes side, og APEC-topmødet er allerede begyndt med møder på det lavere ekspertniveau og vil kulminere mellem den 9. og den 11. (nov.) i Beijing, to dage fra i dag. Og vi kan forvente, at der herfra kommer betydningsfulde initiativer, som går i

retning af yderligere integration af ikke alene BRIKS-landene, men også mange lande i Sydamerika, Asien og Afrika, og en af de vigtige nyheder er, at det ser ud til, at forudsætningerne for, at Abe fra Japan og Xi Jinping kan mødes, er blevet etableret, og de ønsker at genoptage mere normale relationer mellem Japan og Kina. Og hvis dette lykkes, vil det virkelig fjerne et af de brændpunkter, der kunne føre til en militær konfrontation. Så hvis forholdet mellem Japan og Kina køler af og bliver mere normaliseret, så er det også en meget vigtig udvikling.«

APEC-topmødet går faktisk ekstremt godt, med Xi Jinpings meddelelse om en ny fond til konstruktion af jernbaner i Sydasiens, og med et voksende antal lande, som går med i AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank). Andre udviklinger blandt BRIKS-nationerne går også fremad.

Men hvis man nægter at fjerne Obama fra embedet, kan det forårsage, at hele verden eksploderer.

DER MÅ HANDLES NU!